

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců Mgr. et Bc. et Ing. Radovana Havelce, JUDr. Brigity Chrastilové, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce: S. E. D.**, zastoupen JUDr. Vladimírem Čarňanským, advokátem, Vodičkova 41, Praha 1, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2004, č. j. OAM - 2619/VL - 07 - K04 - 2004, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2006, č. j. 28 Az 151/2004 - 53,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým bylo zrušeno jeho rozhodnutí, jímž žalobci nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „zákon o azylu“), a nebyly na něj vztaheny ani překážky vycestování ve smyslu § 91 téhož zákona, a to v rozsahu výroku o nevztážení překážek vycestování.

Kasační stížnost podal účastník řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Konkrétně tvrdí, že soud při posuzování rozhodnutí žalovaného nesprávně posoudil právní otázku možnosti izolovaně zrušit výrok o nevztážení překážek vycestování při současném potvrzení výroku o neudělení azylu, a své rozhodnutí v této věci nedostatečně odůvodnil. Stěžovatel zároveň poukázal na to, že právní otázka dělitelnosti výroku o azylu a o překážkách vycestování byla předmětem rozhodování rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 8 Azs 21/2006, v době podání kasační stížnosti však v této otázce ještě Nejvyšší správní soud nerozhodl. Proto stěžovatel vyšel ze svého konstantně zastávaného názoru, že oba výroky oddělit nelze, přitom se odvolal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 10. 2003, č. j. 2 Azs 12/2003 - 76 a rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2004, č. j. 8 Azs 21/2006 - 155. Co do uplatněných důvodů je tedy kasační stížnost přípustná.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem, jehož výklad provedl Nejvyšší správní soud již ve svém usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech:

- 1) Kasační stížnost se dotýká *právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu.*
- 2) Kasační stížnost se týká *právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně.* Rozdílnost v judikatuře přitom může vyvstat na úrovni krajských soudů i v rámci Nejvyššího správního soudu.
- 3) Kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit *judikatorní odklon*, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně.
- 4) Další případ přijatelnosti kasační stížnosti bude dán tehdy, pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno *zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele.*

O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud:

- a) Krajský soud ve svém rozhodnutí *nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu* a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu.
- b) Krajský soud *v jednotlivém případě hrubě pochybil* při výkladu hmotného či procesního práva.

Po posouzení předložené kasační stížnosti z hlediska výše naznačených kritérií Nejvyšší správní soud konstatuje, že stěžovatelova kasační stížnost se opírá o námitku existence sporné právní otázky, která již byla Nejvyšším správním soudem několikrát řešena. Sám stěžovatel pak poukazuje na skutečnost, že v poslední době byla tatáž otázka předložena rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu k dalšímu vyjasnění. Vzhledem k tomu, že rozšířený senát již ve věci označené stěžovatelem rozhodl a v téže věci bylo vydáno i meritorní rozhodnutí (rozsudek ze dne 25. 8. 2006, č. j. 8 Azs 21/2006 - 171, srov. www.nssoud.cz), přičemž toto rozhodnutí obsahuje úplnou a jasnou odpověď na právní otázku položenou stěžovatelem, Nejvyšší správní soud nepovažuje ve světle výše naznačených kritérií přijatelnosti kasační stížnosti za hodnou meritorního projednání. Jasná a citovaným rozhodnutím sjednocená judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje totiž dostatečnou odpověď na námitky podávané v kasační stížnosti, přičemž je třeba poukázat i na to, že krajský soud se v napadeném rozsudku ostatně od výkladu předmětných ustanovení podaného v citovaných rozhodnutích neodchyluje. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný jiný z výše vymezených důvodů pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Shledal ji proto ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a odmítl ji.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byl návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. února 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu